

249**ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW**

z dnia 1 października 1955 r.

w sprawie odszkodowania za zasiewy i uprawy uszkodzone wskutek robót górniczych.

Na podstawie art. 59 ust. 2 dekretu z dnia 6 maja 1953 r.
— Prawo górnicze (Dz. U. z 1955 r. Nr 10, poz. 65) zarządza się,
co następuje:

§ 1. 1. Odszkodowanie za zasiewy i uprawy uszkodzone
wskutek robót górniczych określa się według różnicy pomiędzy
plonem uzyskanym z uszkodzonego zasiewu lub uprawy a plo-

nem uzyskanym z takiego zasiewu lub uprawy dokonanych na pobliskim gruncie takiej samej jakości, na którym szkody nie było.

2. Przy ustalaniu różnicy w plonie należy uwzględnić jakość zasiewu lub uprawy i poczynione nakłady, jak nawożenie gruntu, koszt robocizny itp.

§ 2. 1. Wartość pieniężną różnicy w plonach, obliczoną zgodnie z § 1, ustala się:

- 1) dla ziemiopłodów objętych w danym roku dostawami obowiązkowymi:
 - a) w odniesieniu do tej części przewidywanych zbiorów, która podlega obowiązkowi dostawy — według cen płaconych stosownie do przepisów o dostawach obowiązkowych,
 - b) w odniesieniu do pozostałej części przewidywanego zbioru — według cen płaconych przez Państwo w skupie rynkowym;
- 2) dla ziemiopłodów zakontraktowanych — według cen płaconych w tej lub sąsiedniej miejscowości w okresie po zbiorach danego roku przez instytucję kontraktującą za dostawy tych ziemiopłodów nie zaliczone na poczet obowiązkowych dostaw;
- 3) dla pozostałych ziemiopłodów — według cen płaconych przez uspołeczniony aparat skupu w tej lub sąsiedniej miejscowości w okresie po zbiorach danego roku.

2. Orzeczona wartość różnicy w plonach, ustalona według przepisu ust. 1 pkt 1 lit. a), ulega na wniosek poszkodowanego przeliczeniu według cen płaconych przez Państwo w skupie rynkowym, gdy poszkodowany przedstawi dowód, że w danym roku nie podlega obowiązkowi dostawy lub nie uzyskał zwolnienia od obowiązkowej dostawy w związku z poniesioną szkodą w plonach i uprawach na skutek robót górniczych albo też nie uzyskał zwolnienia w takim rozmiarze, jaki przyjęto w orzeczeniu komisji do spraw szkód górniczych. O przeliczeniu postanawia przewodniczący właściwej okręgowej komisji do spraw szkód górniczych.

3. W razie uszkodzenia zasiewów lub upraw w państwowych gospodarstwach rolnych odszkodowanie określa się według aktualnych cen pobieranych przez państwowe gospodarstwa rolne przy sprzedaży tych ziemiopłodów jednostkom gospodarki uspołecznionej.

§ 3. W razie niemożności ustalenia odszkodowania za zasiewy i uprawy na zasadach określonych w §§ 1 i 2 odszkodowanie ustala się na podstawie ogólnych zasad szacunku szkód w gospodarstwach rolniczych, ogrodniczych, w drzewostanach na gruntach leśnych, zadrzewieniach na gruntach nieleśnych i plantacjach roślin wieloletnich przy odpowiednim zastosowaniu przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia

28 listopada 1952 r. w sprawie ustalenia norm szacunkowych dla nieruchomości nabywanych w celu realizacji narodowych planów gospodarczych (Dz. U. z 1952 r. Nr 52, poz. 339, z 1953 r. Nr 12, poz. 44 i z 1955 r. Nr 8, poz. 48) z tą zmianą, że do wartości owocowych drzew i krzewów stosuje się mnożnik 6,00, a nadto dolicza się średnią wartość jednorazowego plonu według cen określonych w § 2 ust. 1 pkt 3 niniejszego rozporządzenia.

§ 4. 1. Jeżeli szkoda górnicza w zasiewach i uprawach występuje na tym samym gruncie wskutek tej samej przyczyny również w latach następujących kolejno po roku, w którym wystąpiła po raz pierwszy, należy się odszkodowanie za szkody występujące także w następnych latach, nie dłużej jednak niż za 3 kolejne lata. Wysokość tego corocznego odszkodowania ustala się według przepisów §§ 1 — 3.

2. W razie dalszego powtarzania się określonej w ust. 1 szkody górniczej w zasiewach i uprawach poszkodowanemu przysługuje prawo do naprawienia szkody według przepisów art. 56 lub 58 prawa górniczego.

3. Uprawnienie do określonego w ust. 1 corocznego odszkodowania gaśnie wtedy, gdy dany grunt został przywrócony w myśl art. 56 prawa górniczego do stanu poprzedniej użyteczności lub gdy do tego gruntu został zastosowany przepis art. 58 tego prawa.

4. Przepisów ust. 1 i 2 nie stosuje się do uszkodzenia zasiewów lub upraw w państwowych gospodarstwach rolnych.

§ 5. 1. Jeżeli wskutek złego stanu gruntu wywołanego szkodami górniczymi zasiew lub uprawa są gospodarczo niecelowe albo uzasadniona jest zmiana sposobu zagospodarowania gruntu ze szkodą dla jego użytkownika, należy się za każdy rok odszkodowanie ustalone w stosunku do wartości plonów, które można było uzyskać przed uszkodzeniem gruntu.

2. Z kwoty odszkodowania potrąca się wartość plonu uzyskanego w danym roku ze zmienionego sposobu zagospodarowania gruntu.

3. Przepisy § 4 stosuje się odpowiednio.

§ 6. Przedsiębiorstwo górnicze wypłaca odszkodowanie pieniężne za zasiewy i uprawy uszkodzone wskutek robót górniczych nie później niż w ciągu 14 dni od dnia uprawomocnienia się orzeczenia komisji do spraw szkód górniczych, w przypadkach zaś określonych w § 2 ust. 2 — od dnia wydania postanowienia przewodniczącego okręgowej komisji do spraw szkód górniczych.

§ 7. Wykonanie rozporządzenia porucza się Prezesowi Rady Ministrów oraz zainteresowanym ministrom.

§ 8. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*